

Не набрав чинності

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ

НАКАЗ

07.11.2011 р.

м. Київ

N 1398

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
4 січня 2012 р. за N 9/20322

Про затвердження Порядку застосування адміністративного арешту майна платника податків

Відповідно до статті 94 розділу II Податкового кодексу України, підпункту 30 пункту 1 розділу I Закону України від 07.07.2011 р. N 3609-VI "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо вдосконалення окремих норм Податкового кодексу України", Положення про Міністерство фінансів України, затвердженого Указом Президента України від 08.04.2011 р. N 446, та Положення про Державну податкову службу України, затвердженого Указом Президента України від 12.05.2011 р. N 584,

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок застосування адміністративного арешту майна платника податків, що додається.

2. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Державної податкової адміністрації України від 24.12.2010 р. N 1042 "Про затвердження Порядку застосування адміністративного арешту майна платника податків", зареєстрований у Міністерстві юстиції України 30.12.2010 р. за N 1437/18732.

3. Департаменту податкової, митної політики та методології бухгалтерського обліку Міністерства фінансів України (Чмерук М. О.) та Департаменту погашення податкового боргу Державної податкової служби (Довгаль С. О.) в установленому законодавством порядку:

подати цей наказ до Міністерства юстиції України на державну реєстрацію;

забезпечити оприлюднення цього наказу.

4. Цей наказ набирає чинності з дня офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на першого заступника Міністра Мряковського А. І., заступника Голови Комісії з проведення реорганізації ДПА України, заступника Голови ДПС України Лекаря С. І.

Міністр

Ф. Ярошенко

ПОГОДЖЕНО:

**Заступник Голови -
Голова ліквідаційної комісії
Державного комітету України
з питань регуляторної політики
та підприємництва**

С. І. Свищева

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства фінансів України
07.11.2011 р. N 1398

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
4 січня 2012 р. за N 9/20322

**Порядок
застосування адміністративного арешту майна платника податків**

I. Загальні положення

1.1. Цей Порядок розроблений відповідно до статті 94 розділу II Податкового кодексу України (далі - Кодекс), що визначає загальну процедуру застосування адміністративного арешту майна платника податків.

1.2. Поняття, що використовуються у цьому Порядку, вживаються у значенні, наведеному в Кодексі.

II. Поняття адміністративного арешту майна, його види та повноваження відповідних осіб щодо прийняття рішення про арешт майна

2.1. Адміністративний арешт майна платника податків (далі - арешт майна) є винятковим способом забезпечення виконання платником податків його обов'язків, визначених законом.

2.2. Арешт майна може бути повним або умовним та полягає у забороні платнику податків вчиняти щодо свого майна, яке підлягає арешту, дії, зазначені у пункті 94.5 статті 94 розділу II Кодексу.

2.3. Арешт може бути накладено органом державної податкової служби на будь-яке майно платника податків, крім майна, на яке не може бути звернено стягнення відповідно до закону, та коштів на рахунку платника податків.

2.4. Рішення про застосування арешту майна платника податків та рішення про накладення арешту при тимчасовому затриманні майна приймається керівником (його заступником) органу державної податкової служби.

III. Обставини, за яких застосовується адміністративний арешт майна

3.1. Арешт майна може бути застосовано, якщо з'ясується одна з таких обставин:

3.1.1 платник податків порушує правила відчуження майна, що перебуває у податковій заставі;

3.1.2 фізична особа, яка має податковий борг, виїжджає за кордон;

3.1.3 платник податків відмовляється від проведення документальної перевірки за наявності законних підстав для її проведення або від допуску посадових осіб органу державної податкової служби;

3.1.4 відсутні документи, що підтверджують державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців відповідно до закону, дозволи (ліцензії) на здійснення господарської діяльності, торгові патенти, сертифікати відповідності реєстраторів розрахункових операцій;

3.1.5 відсутня реєстрація особи як платника податків в органі державної податкової служби, якщо така реєстрація є обов'язковою відповідно до Кодексу, або коли платник податків, що отримав податкове повідомлення або має податковий борг, вчиняє дії з переведення майна за межі України, його приховування або передачі іншим особам;

3.1.6 платник податків відмовляється від проведення перевірки стану збереження майна, яке перебуває у податковій заставі;

3.1.7 платник податків не допускає податкового керуючого до складення акта опису майна, яке передається в податкову заставу;

3.1.8 у разі відмови платника податків (його посадових осіб або осіб, які здійснюють

готівкові розрахунки та/або проводять діяльність, що підлягає ліцензуванню та/або патентуванню) від проведення інвентаризації основних фондів, товарно-матеріальних цінностей, коштів (зняття залишків товарно-матеріальних цінностей, готівки), передбаченої абзацом першим підпункту 20.1.5 пункту 20.1 статті 20 розділу I Кодексу, або ненадання для перевірки документів, їх копій (за умови наявності таких документів).

3.2. За наявності однієї із наведених обставин керівник органу державної податкової служби (його заступник) приймає рішення про застосування арешту майна платника податків.

IV. Порядок застосування адміністративного арешту майна

4.1. Керівник органу державної податкової служби (його заступник) за наявності однієї з обставин, визначених розділом III цього Порядку, та на підставі звернення (додаток 1) відповідного підрозділу, який у межах своїх повноважень встановлює такі обставини, приймає рішення про застосування арешту майна платника податків (додаток 2).

4.2. Обґрунтованість арешту майна, накладеного рішенням керівника (його заступника) органу державної податкової служби, має бути перевірена судом протягом 96 годин.

У такому випадку рішення керівника (його заступника) органу державної податкової служби подається до суду протягом 24 годин з моменту встановлення обставин, що зумовлюють таке звернення до суду.

Строк, визначений цим пунктом, не включає добові години, що припадають на вихідні та святкові дні.

4.3. Рішення про застосування арешту майна платника податків надсилається рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручається особисто під розписку:

а) платнику податків з вимогою тимчасово зупинити відчуження його майна;

б) іншим особам, у володінні, розпорядженні або користуванні яких перебуває майно такого платника податків, з вимогою тимчасово зупинити його відчуження.

V. Функції виконавця рішення

5.1. Функції виконавця рішення про арешт майна платника податків покладаються на податкового керуючого або іншого працівника органу державної податкової служби, призначеного його керівником (заступником).

5.2. Виконавець рішення про арешт:

надсилає рішення про арешт майна відповідно до пункту 4.3 розділу IV цього Порядку;

організовує опис майна платника податків.

5.3. Опис майна платника податків проводиться у присутності його посадових осіб чи їх представників, а також понятих.

У разі відсутності посадових осіб платника податків або їх представників опис його майна здійснюється у присутності понятих.

Для проведення опису майна у разі потреби залучається оцінювач.

Понятими не можуть бути працівники органів державної податкової служби або

правоохоронних органів, а також інші особи, участь яких як понятих обмежується Законом України "Про виконавче провадження".

5.4. Представникам платника податків, майно якого підлягає адміністративному арешту, роз'яснюються їх права та обов'язки.

5.5. Під час опису майна платника податків особи, які його проводять, зобов'язані пред'явити посадовим особам такого платника податків або їх представникам відповідне рішення про накладення адміністративного арешту, а також документи, які засвідчують їх повноваження на проведення такого опису.

5.6. За результатами проведення опису майна платника податків складається протокол (додаток 3), який містить опис та перелік майна, що арештовується, із зазначенням назви, кількості, мір ваги, індивідуальних ознак, вартості, визначеної оцінювачем (у разі його присутності).

Зазначені протоколи реєструються у журналі реєстрації протоколів про адміністративний арешт майна (додаток 4).

5.7. Усе майно, що підлягає опису, пред'являється посадовим особам платника податків або їх представникам і понятим, а за відсутності посадових осіб або їх представників - понятим для огляду.

5.8. Посадова особа органу державної податкової служби, яка виконує рішення про адміністративний арешт майна платника податків, визначає порядок його збереження та охорони.

5.9. Виконання заходів, передбачених пунктами 5.3 - 5.7 цього розділу, у період з 20-ї години до 9-ї години наступного дня не допускається.

VI. Особливості застосування арешту при тимчасовому затриманні майна

6.1. Арешт майна може бути також застосований до товарів, які виготовляються, зберігаються, переміщуються або реалізуються з порушенням правил, визначених митним законодавством України чи законодавством з питань оподаткування акцизним податком, та товарів, у тому числі валютних цінностей, які продаються з порушенням порядку, визначеного законодавством, якщо їх власника не встановлено.

6.2. Службові (посадові) особи контролюючих органів або інших правоохоронних органів відповідно до їх повноважень тимчасово затримують таке майно із складенням протоколу за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

6.3. Протокол складається у двох примірниках, що підлягають:

надсиланню керівнику органу державної податкової служби, на території якого було проведено таке затримання майна;

врученню особі, у якої вилучено таке майно.

6.4. Керівник підрозділу правоохоронного органу, у підпорядкуванні якого перебуває службова (посадова) особа, яка склала протокол про тимчасове затримання майна, зобов'язаний невідкладно поінформувати (телефонограмою, засобами факсимільного зв'язку або особисто) керівника органу державної податкової служби (його заступника), на території якого здійснено таке затримання.

6.5. На підставі відомостей, зазначених у протоколі, керівник органу державної податкової служби (його заступник) приймає рішення про накладення арешту на таке майно (додаток 5) або відмову в ньому шляхом неприйняття такого рішення.

6.6. Рішення про накладення арешту на майно повинне бути прийняте до 24 години

робочого дня, що настає за днем складення протоколу про тимчасове затримання майна, але коли відповідно до законодавства України орган державної податкової служби закінчує роботу раніше, то такий строк закінчується на час такого закінчення роботи.

6.7. У разі якщо рішення про арешт майна не приймається протягом зазначеного строку, майно вважається звільненим з-під режиму тимчасового затримання, а посадові чи службові особи, які перешкоджають такому звільненню, несуть відповідальність відповідно до закону. При цьому таке звільнення з-під режиму тимчасового затримання майна не потребує документального оформлення.

6.8. При накладенні арешту на майно у випадках, визначених пунктом 6.1 цього розділу, рішення керівника органу державної податкової служби (його заступника) невідкладно вручається особі (особам, зазначеним у пункті 4.3 розділу IV цього Порядку), зазначеній у протоколі про тимчасове затримання майна, без виконання положень пункту 4.3 розділу IV цього Порядку.

6.9. У разі якщо місцезнаходження осіб, зазначених у протоколі про тимчасове затримання майна, не виявлено або коли майно було затримано, а осіб, яким воно належить на праві власності чи інших правах, не встановлено, рішення про арешт майна приймається керівником органу державної податкової служби (його заступником) без вручення його особам, зазначеним у пункті 4.3 розділу IV цього Порядку.

6.10. Складені службовими (посадовими) особами протоколи про тимчасове затримання майна реєструються у журналі реєстрації протоколів про тимчасове затримання майна (додаток 6) відповідного органу державної податкової служби, на території якого здійснено таке затримання.

VII. Особливості застосування арешту коштів на рахунку платника податків

7.1. Арешт коштів на рахунку платника податків здійснюється виключно на підставі рішення суду шляхом звернення органу державної податкової служби до суду.

7.2. Звільнення коштів з-під арешту банк або інша фінансова установа здійснює за рішенням суду. Для звільнення коштів з-під арешту орган державної податкової служби звертається до суду протягом двох робочих днів, що наступають за днем, коли органу державної податкової служби стало відомо про виникнення підстав припинення такого арешту.

7.3. Для застосування арешту коштів на рахунку платника податків орган державної податкової служби подає до суду позовну заяву у порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України, у день прийняття рішення про застосування адміністративного арешту майна платника податків.

7.4. При прийнятті рішення про арешт майна банку арешт не може бути накладено на його кореспондентський рахунок.

VIII. Продовження та припинення адміністративного арешту майна

8.1 Строк застосування адміністративного арешту майна не може бути продовжений в адміністративному порядку, у тому числі за рішенням інших державних органів, крім випадків, передбачених Кодексом.

8.2 Припинення адміністративного арешту майна платника податків здійснюється у зв'язку з:

8.2.1 відсутністю протягом строку, зазначеного у пункті 4.2 розділу IV цього Порядку, рішення суду про визнання арешту обґрунтованим;

8.2.2 погашенням податкового боргу платника податків;

8.2.3 усуненням платником податків причин застосування адміністративного арешту;

8.2.4 ліквідацією платника податків, у тому числі внаслідок проведення процедури банкрутства;

8.2.5 наданням відповідному органу державної податкової служби третьою особою належних доказів про належність арештованого майна до об'єктів права власності цієї третьої особи;

8.2.6 скасуванням судом або органом державної податкової служби рішення керівника органу державної податкової служби (його заступника) про арешт;

8.2.7 прийняттям судом рішення про припинення адміністративного арешту;

8.2.8 пред'явленням платником податків документа, що підтверджує державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців відповідно до закону, дозволів (ліцензій) на провадження діяльності, торгових патентів, сертифікатів відповідності реєстраторів розрахункових операцій;

8.2.9 фактичним проведенням платником податків інвентаризації основних фондів, товарно-матеріальних цінностей, коштів, у тому числі зняття залишків товарно-матеріальних цінностей, готівки.

IX. Прийняття рішення про звільнення з-під арешту майна

9.1. У випадках, визначених підпунктами 8.2.2 - 8.2.4, 8.2.8, 8.2.9 пункту 8 розділу VIII цього Порядку, рішення щодо звільнення з-під арешту майна приймається органом державної податкової служби протягом двох робочих днів, що настають за днем, коли органу державної податкової служби стало відомо про виникнення підстав припинення адміністративного арешту.

9.2. У разі якщо рішення про звільнення майна з-під арешту прийнято щодо арешту, який було визнано судом обґрунтованим, орган державної податкової служби повідомляє про своє рішення відповідний суд не пізніше наступного робочого дня.

9.3. У разі якщо майно платника податків звільняється з-під адміністративного арешту у випадках, визначених підпунктами 8.2.1, 8.2.6, 8.2.7, 8.2.9 пункту 8.2 розділу VIII цього Порядку, повторне накладення адміністративного арешту з підстав накладення першого арешту не дозволяється.

Х. Оскарження рішення керівника про арешт майна та відповідальність за неправомірне застосування арешту майна

10.1. Рішення керівника органу державної податкової служби (його заступника) щодо арешту майна може бути оскаржене платником податків в адміністративному або судовому порядку.

10.2. У всіх випадках, коли орган державної податкової служби вищого рівня або суд скасовує рішення про арешт майна, орган державної податкової служби вищого рівня проводить службове розслідування щодо мотивів прийняття керівником органу державної податкової служби (його заступником) рішення про арешт майна та приймає рішення про притягнення винних до відповідальності відповідно до закону.

**Директор Департаменту податкової,
митної політики та методології
бухгалтерського обліку**

М. О. Чмерук